

neque uideret ei. Porro Anna loqueba-
tur in corde suo. tanquam labia illius moue-
bantur. & uox penitus non audiebatur. Estimauit
igitur heli ea temulentia dixitque ei. Usque quo
eterna eris? Digere paulisper uinum quo inuoluit.
Respondens Anna iniquaqua inquit domi-
ne mihi. nam mulier infelix ego sum nimis.
numquam ex ore meo ad inebriare potest non
bibere. sed effundit lacrimas meas in conspectu
domini. Ne reputes ancilla tua. Quasi una de
filiabus belial. quia non cessauit dominus doloris
& meroris mei. locutus est enim usque in presens.
Tunc heli ait ei. Quade? respondit. & dicit dominus de-
tibi penitus. Ne tamen qua in uacuam te trahat
fides. Nunc inueniuntur ancilla tua gratia in
oculis tuis. Et abiit mulier in uia sua & co-
medit. uultusque ei non fuit amplius in uerba
mutatus. Et surrexerunt mane & adorauerunt
coram domino. reuerterque sunt. & uenerunt
in domum suam.

¶ cū samuhel. eo quod domo postulat ei. et
Ascendit aut uir ei. belchana. & dormi domi
ei. ut immolaret domino hostiam sollempnifican-
tium suam. & Anna non ascendit. Dixitque ei. Non
Non uada donec ablactes. Et ait ei. Quare? & dicit
ei. & appareat ante conspectum domini. & mane-
at ibi iugiter. Et ait ei. Quare? & dicit ei. Quare?
[ac quod bonum tibi uideret. & in domo donec ab-
lactes ei. precor. ut impleat dominus uerbum